

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Bari (Włochy) w dniu 13 lipca 2015 r. – Leonmobili Srl, Gennaro Leone/Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH i in.

(Sprawa C-353/15)

(2015/C 302/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di Appello di Bari

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Leonmobili Srl, Gennaro Leone

Strona pozwana: Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH, Curatela del Fallimento Leonmobili Srl, ICO Srl, Arturo Salice SpA, Grafiche Ricciarelli di Ricciarelli Bernardino, Deutsche Bank SpA, Fida Srl, Elica SpA

Pytania prejudycjalne

- a) Czy w przypadku braku oddziałów w innym państwie członkowskim, domniemanie, o którym mowa w art. 3 [ust. 1] część ostatnia i art. 3 [ust. 2 rozporządzenia (WE) nr] 1346/2000 [z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego] ⁽¹⁾ może zostać obalone przez podmiot, który kwestionuje jurysdykcję poprzez przedstawienie dowodu wskazującego, że główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się w państwie członkowskim odmiennym od państwa siedziby spółki?
- b) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy dowód może wynikać z innego domniemania, a mianowicie z oceny wskazań umożliwiających racjonalnie wyciągnięcie wniosku, że główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się w innym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Évora (Portugalia) w dniu 13 lipca 2015 r. – Andrew Marcus Henderson/Novo Banco SA

(Sprawa C-354/15)

(2015/C 302/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Évora

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andrew Marcus Henderson

Strona pozwana: Novo Banco SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji gdy portugalski sąd, przed którym toczy się postępowanie cywilne przeciwko obywatelowi zamieszkującemu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, zarządził doręczenie pozwu temu obywatelowi dla celów rzeczowego postępowania w drodze listu poleconego za potwierdzeniem odbioru, lecz owo potwierdzenie odbioru nie zostało odesłane, portugalski sąd może uznać w świetle rozporządzenia [(WE) nr 1393/2007] ⁽¹⁾ i zasad będących u jego podstaw, że pozew ten został doręczony, opierając się na dokumentach wydanych przez operatora pocztowego państwa zamieszkania adresata listu, które potwierdzają przekazanie adresatowi listu poleconego za potwierdzeniem odbioru?

- 2) Czy stosowanie art. 230 portugalskiego kodeksu postępowania cywilnego, w sytuacji opisanej w pierwszym pytaniu, jest sprzeczne z rozporządzeniem i zasadami będącymi u jego podstaw?
- 3) Czy stosowanie art. 191 ust. 2 portugalskiego kodeksu postępowania cywilnego w niniejszym sporze jest sprzeczne z rozporządzeniem i zasadami będącymi u jego podstaw?

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz.U. L 324, s. 79).

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/Królestwo Belgii

(Sprawa C-356/15)

(2015/C 302/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: D. Martin, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez uchwalenie art. 23 i 24 ustawy programowej z dnia 27 grudnia 2012 r., Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 11, art. 12 i art. 76 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾, art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ⁽²⁾ oraz decyzji Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr A1 ⁽³⁾.
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji, uchwalając art. 23 i 24 ustawy programowej z dnia 27 grudnia 2012 r., Królestwo Belgii naruszyło art. 11, 12 i 76 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, a także art. 5 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i decyzję Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr A1, poprzez nieuznanie wiążącego charakteru dokumentu wydanego w państwie pochodzenia pracownika delegowanego potwierdzającego, że ów pracownik jest objęty ustawodawstwem z zakresu zabezpieczenia społecznego tego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 1.